

Camins i dreces

(Revista Antena Conventual / Secció Mirades / maig 2013)

Som set de relació, som en construcció, som fam de més, som molt més, som en camí, som pelegrins, som d'aquí i som de pas, som or i fang, som tresor i regal, som valuosos i gratis, som poca cosa i el més gran, som del pitjor culpables i del millor capaços, som cap, cor i mans, som humans, som germans, som tu, som jo, som vosaltres i ells, som Ell i nosaltres som.

A la vida com en la música abans de cercar virtuosismes el primer és afinar. Els instruments afinats sonen bé sols i acompanyats. Les persones tenim uns camins per trobar el to i poder afinar. Els resumiria així:

- Obrir-nos a la gratuïtat, a l'essència que està en tots i a tots ens uneix, a la creativitat i a la bellesa.
- Obrir-nos a l'amor, al lliurament, a la misericòrdia, al perdó i a la bondat.
- Obrir-nos a la força que tot sigui nou, a l'energia que tot ho mou, a la llibertat i a la veritat que no es deixa atrapar.

Altres ho van expressar així: "Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant". Per evitar malinterpretacions piadoses ja en el S. II un tal Irineo deia "

La glòria de Déu és que l'home visqui

", és a dir que el més sagrat és el més humà, que el que realment dóna sentit és viure perquè

tots tinguin vida digna. Al final els que estan afinats en aquest to connecten encara que siguin ateus, budistes, trapezistes, agnòstics, o simplement massa humans...

Però compte que hi ha unes trampes, falses dreces que ens porten a terreny sense sortida. Són poderosos sons que ens conviden a viure desafinats i ens treuen del to. Regnes que ens porten a tancar-nos i asilar-nos. Com en les partides de cartes la vida ens pregunta "de quin pal vas?" A què decideixes donar importància?. Aquests regnes trampa són:

- **Ors**: només importa l'exterior, quedar-se a la brillantor, només el físic, només acumular, tenir, consumir per ser, allò superflu, només l'èxit, impressionar, egoisme, avarícia, usar les persones, viure per les coses...
- **Copes**: només plaer, excés, evasió, comoditat, mandra, importo jo i jo, indolència, covardia, enganxar-se a la facilitat, ancorar i no voler canviar, por...
- **Bastos**: el poder, imposar, aixafar, competir, tossuderia, venjança, mal geni, ira, supèrbia, crítica destructiva...
- **Espases**: Jutjar, repartir la meua justícia, manipular, mentir, buscar ser el millor no ser millor, orgull, aparença, enveja, ironia feridora, llengua afilada...

En la baralla els quatre reis porten espasa, corona i mantell. Serà que ens agafen tant?. Són les tres temptacions a la identitat de tota persona... creure que un val per l'espasa (el poder), per la corona (la riquesa que es puja al cap) o pel mantell (el prestigi)... quan en realitat els que valem som nosaltres...

Encara que sempre podem anar d'un altre pal... Hi ha pals que parlen de respecte, perdó, amor, justícia, gratuïtat, acollida, paciència, de les petites coses, del silenci... són aquests regnes que ja han començat... i existeixen entre nosaltres... però que encara no els deixem regnar del tot.

Si trobes algú que davant la traïció d'un amic per unes monedes d'or perdona. Algú que encara que li amenacin de mort demana als seus amics que guardin les espases. Algú que quan li bastonegen amb una pallissa regala un silenci i una mirada de consciència. Algú que omple la copa amb la seva vida i la passa perquè tots beguin... Si per les teves mans es creua aquesta carta... és ell, el rei de reis.

Text i imatge: César Marcos (15/05/13)